

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **D.M.**

skazanego za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 października 2024 r.

zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego

Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 10 lipca 2024 r., sygn. akt II Ka 29/24,

odmawiające przyjęcia wniosku obrońcy D.M.

z dnia 5 czerwca 2024 r. o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego

w Tarnobrzegu z dnia 13 marca 2024 r., sygn. akt II Ka 29/24,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

postanowił

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu z dnia 12 grudnia 2023 r., II K 519/23, D.M.:

- został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 283 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to skazany na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności (punkt I wyroku);
- został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to skazany na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności (punkt II wyroku);

- został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (punkt III wyroku);
- na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności sąd orzekł wobec oskarżonego D.M. karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok zawiera również rozstrzygnięcia w przedmiocie orzeczenia od oskarżonego obowiązków naprawienia szkody i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, zaliczenia na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zwrotu dowodu rzeczowego oraz kosztów procesu (k. 230 – 231).

Od powyższego wyroku apelację na niekorzyść oskarżonego wywiódł prokurator (k. 282 – 285).

Pismem z dnia 19 stycznia 2024 r., doręczonym skazanemu w dniu 24 stycznia 2024 r., D.M. został poinformowany o przyjęciu apelacji i jednocześnie pouczone zgodnie z treścią art. 451 k.p.k. (k. 288, 290). Skazany wniosku o doprowadzenie na termin rozprawy odwoławczej jednak nie złożył i w konsekwencji nie został na tę rozprawę doprowadzony.

Wyrokiem z dnia 13 marca 2024 r., sygn. akt II Ka 29/24, Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez prokuratora, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w pkt. I z czynu przypisanego oskarżonemu D.M. wyeliminował zapis, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi opisany w art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i czyn ten zakwalifikował z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i karę orzeczoną za ten czyn podwyższył do 3 lat pozbawienia wolności (pkt. I.1 i I.2 wyroku sądu odwoławczego);
- karę orzeczoną w pkt. II zaskarżonego wyroku, podwyższył do 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I.3 wyroku sądu odwoławczego),
- karę orzeczoną w pkt. III zaskarżonego wyroku podwyższył do 1 roku pozbawienia wolności (pkt I.4 wyroku sądu odwoławczego),
- karę łączną orzeczoną w pkt. IV zaskarżonego wyroku podwyższył do 4 lat pozbawienia wolności (pkt I.5 wyroku sądu odwoławczego),

- na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności dodatkowo zaliczył oskarżonemu D.M. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 stycznia 2024 r. godz. 11.35 do dnia 13 marca 2024 roku (punkt I.6 wyroku sądu odwoławczego).

W pozostałym zakresie sąd odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy i orzekł o kosztach procesu (pkt. II i III wyroku sądu odwoławczego).

W dniu 10 kwietnia 2024 roku do Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu wpłynęło pismo D.M., złożone w administracji Zakładu Karnego w Rzeszowie w dniu 4 kwietnia 2024 roku, w którym skazany wskazał, że wnosi o wyznaczenie adwokata z urzędu celem złożenia „pisma o kasację wyroku dot. sygn. akt II K 519/23”. W uzasadnieniu pisma wskazał, że swój wniosek uzasadnia tym, „iż wyrok jest rażąco za wysoki i niesprawiedliwy”, a adwokat jest mu potrzebny „w celu złożenia kasacji” (k. 322 - 323).

Sędzia Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu, zarządzeniem z dnia 8 maja 2024 roku, wyznaczył D.M. obrońcę z urzędu w osobie adwokata P.W. „do sporządzenia i podpisania kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie sygn. II Ka 29/24” (k. 326).

Odpis tego zarządzenia został doręczony skazanemu w dniu 15 maja 2024 roku, a wyznaczonemu obrońcy w dniu 29 maja 2024 roku (k. 327).

W dniu 5 czerwca 2024 r. do Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu wpłynął, datowany na ten sam dzień, wniosek obrońcy z urzędu adwokata P.W. o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia 13 marca 2024 roku w sprawie II Ka 29/24 (k. 328).

Zarządzeniem z dnia 10 lipca 2024 r., sygn. akt II Ka 29/24, upoważniony sędzia Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu, odmówił „obrońcy z urzędu skazanego D. M. przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 13 marca 2024 roku w sprawie II Ka 29/24” (k. 330 – 331).

Od powyższego zarządzenia obrońca wywiódł w terminie zażalenie, w którym zaskarżył tę decyzję procesową w całości, podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego zarządzenia, „polegający na wadliwym ustaleniu przez Prezesa Sądu Okręgowego w

Tarnobrzegu, że wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu został złożony po terminie, podczas gdy sędzia Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu w dniu 8 maja 2024 roku zarządzeniem wyznaczył D.M. obrońcę z urzędu w osobie adwokata P.W., natomiast odpis tego zarządzenia został doręczony skazanemu w dniu 15 maja 2024 roku, a wyznaczonemu obrońcy w dniu 29 maja 2024 r. i w związku z tym został zachowany termin przez obrońcę wyznaczonego z urzędu celem sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 13 marca 2024 roku w sprawie II Ka 29/24” (k. 333, 335 – 338).

W konkluzji skarżący wniósł o „zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez jego uchylenie i uwzględnienie wniosku o przywrócenie adwokatowi P.W. z Kancelarii Adwokackiej w T. terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 13 marca 2024 roku w sprawie II Ka 29/24”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne.

Na wstępie należy wskazać, że przepis art. 127a § 1 k.p.k. ma zastosowanie tylko do tych terminów dotyczących wykonania czynności, które są objęte tzw. przymusem adwokacko – radcowskim (zob. m. in. K. Sychta [w:] Kodeks postępowania karnego. Komentarz, red. J. Zagrodnik, Warszawa 2024, komentarz do art. 127(a), teza 1 i 2, J. Skorupka [w:] Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz do art. 1-166, red. R. A. Stefański, S. Zabłocki, Warszawa 2017, art. 127(a), teza 3). Bez wątpienia wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego do tego rodzaju czynności nie należy.

Ponadto, do wywołania skutków z art. 127a § 1 i 2 k.p.k. konieczne jest, by wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu został złożony zanim wnioskodawcy upłynie termin do dokonania czynności procesowej. W tym przypadku zaś, wniosek skazanego o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, w celu sporządzenia kasacji, został złożony już po upływie terminu do złożenia przez skazanego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego. Termin ten upłynął bowiem z dniem 20 marca 2024 r. (art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k.).

Tym samym oczywiste jest, że wyznaczenie skazanemu obrońcy z urzędu w celu „sporządzenia i podpisania kasacji” w dniu 8 maja 2024 r. nie mogło skutkować „otwarcie” terminu do złożenia przez obrońcę wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego. Na marginesie należy zauważyć, że wydanie ww. zarządzenia o wyznaczeniu obrońcy było niezrozumiałe w sytuacji, gdy na skutek upływu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, skazany miał zamkniętą drogę do wniesienia kasacji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2023 r., III KZ 17/23).

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

WB.